

OKOLÍ

● Asi 20 km SZ od Innsbrucku se nachází staré poutní křesťanské místo **Seefeld in Tirol**. Ve 20. století se změnilo v populární rekreační, zejména zimní středisko. Třítisícová obec, kterou ročně navštíví statisíce turistů, leží ve výšce 1180 m obklopená horami: Hohe Munde, Wetterstein a pohorím Karwendel. Jméno pochází od několika jezer (německy „See“), které se v okolí dříve nacházely. V blízkosti se zachovalo pouze jediné, Möserer, a také bažinatá oblast Wildmoos, přírodní rezervace. Pozdně gotický farní a poutní kostel (1429) s nádherným portálem (1470), sochami a malbami z 15. století. Seefeld má především vynikající tratě pro běžky (celkem 240 km), při dvou zimních olympiádách se soutěže v severském lyžování konaly právě zde. Lanovky vedou k horské chatě Rosshütte (1751 m) a na hory Seefelder Joch (2060 m) a Härmelekopf (2224 m).

● Prostor mezi Seefeldem na západě, řekou Inn na jihu a jezerem Achensee na východě vyplňuje až k německým hranicím pohorí **Karwendel**. Jde vlastně o čtyři vápencová pásma oddělená údolími. Nejjižnější Solsteinkette se zdvihá přímo nad Innsbruckem s nejvyšším vrcholem Grosser Solstein (2541 m). Druhé se nazývá Bettelwurfkette nebo také Gleirsch-Halltal-Kette s hlavním vrcholem Grosser Bettelwurf (2726 m). Hintere Karwendel-Kette či Vomper-Kette je třetím horským pásmem. Jeho Birkarspitze (2749 m) je nejvyšší z celého pohorí. Čtvrtou a nejsevernější částí, která tvoří hranici mezi Rakouskem a Německem, je Vordere Karwendelkette. Nejvyšší Karwendelspitze dosahuje 2385 m. Pohorí Karwendel je přírodní rezervací. Ze Seefeldu vede lanovka na Rosshütte (horská chata, 1751 m). Nejvýše položené chaty jsou Bettelwurfhütte (2079 m) a Nördlinger Hütte (2239 m).

FOTO: JAN DRAŽAN

Triumphpforte na Maria-Theresien Strasse.

→ jdete“ je zcela na místě, innsbrucké centrum tvoří převážně pěší zóna.

Procházku Innsbruckem lze začít třeba u místní verze vítězného oblouku na jižním konci Maria-Theresien-Strasse. Tříobloukový Triumphpforte si vzal za příklad podobné římské stavby. A slavná císařovna jej nechala osázet soškami a ozdobami: ty na jižní straně připomínají svatbu jejího syna Leopolda, ty na severní pak smrt jeho otce Františka I. na svatbě právě v Innsbrucku. Za zády necháte výhled na lesnatou horu Bergisel a vydáte se po ulici severně, směrem k historickému centru a pro změnu výhledem na úchvatné pohorí Nordkette.

Po levé straně minete kostel Servitenkirche s klášterem sv. Josefa. Nechala je tu vystavět žena arcivévodě Františka II. v roce 1614. I když vzápětí vyhořely, brzy byly postaveny znovu. Později získaly dnešní barokní vzhled. Zvláště cenný je oltář, obraz z roku 1628 na něm „popisuje“ svatbu Panny Marie.

Na druhé straně ulice pak zase stojí dvě mohutné budovy – Palác Fugger-Taxisů a Landhaus. Palác z 2. poloviny 17. století vznikl pro hraběte Hanse Otto Fugera ze známé a zámožné obchodnické rodiny. O sto let později jej získal jiný

pověstný rod, Thurn-Taxisové, kteří v něm zřídili, jak jinak, poštovní úřad. Je nejstarším innsbruckým palácem postaveným v italském stylu. Krásná je fasáda, dvě křídla pak vytvářejí prostor pro nádvoří. Třípatrový Landhaus, starý tyrolský parlament, patří k nejkrásnějším ukázkám baroka ve městě. Dokončen byl v roce 1728. Bohatá výzdoba zvenku pokračuje i uvnitř, zvláště pak v zasedacím sále: pozoruhodné fresky na stěnách i stropu zobrazují starozákonní scény zasazené do tyrolské krajiny.

Pak se třída Marie Terezie rozšiřuje a získává zelený pás uprostřed, jemu vévodí Anenský sloup (Annasäule). Vztýčen byl z vděčnosti za vysvobození Tyrol z bavorské invaze na den sv. Anny 26. července 1703.

Goldenes Dachl.

Místo si oblíbili pouliční umělci, kteří tu často vyhrávají. Naproti stojí pěkná budova Nové radnice z půlky 19. století.

Zlatá střecha

Ještě pár desítek metrů a třída končí a s ní začíná historické jádro. Tady kdysi stávaly hradby chránící město z jihu. Stačí jít rovně po navažující Herzog-Friedrich Strasse. Jedná se o nejmalebnější část Innsbrucku se starými, krásně zdobenými arkýřovými domy z 15. a 16. století, s podloubími. Konají se tu trhy, v zimě tu postávají hloučky a pijí punč. Nechybí obligátní obchůdky se suvenýry.

Právě uprostřed tohoto mumraje je i nejfotografovanější památka. Goldenes Dachl (Zlatá střecha) je domem, před kterým se dá stát hodně dlouho. Původně vznikl už začátkem 15. století, ale až koncem téhož věku nechal detailně jeho arkýř reliéfy, erby a freskami vyzdobit císař Maximilián I. Dům sloužil jako dvorní lóže při slavnostech konaných na náměstí. Střecha lóže vysoká 3,7 m sestává z 2600 pozlacených měděných oblázků. V domě sídlí Maximilianeum, muzeum věnované císaři.

Na téže ulici či náměstíčku zaujme rovněž stará radnice, už díky své 56 m vysoké věži. V minulosti ji využívali jako